YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
13 päivänä heinäkuuta 1995 *

Asiassa C-156/93,

Euroopan parlamentti, asiamiehenään ensin lainopillinen neuvonantaja Jorge Campinos, oikeudellisen osaston virkamiesten François Vainkerin ja Kieran Bradleyn avustamana ja asiamiehinään sittemmin François Vainker ja Kieran Bradley, prosessiosoite Luxemburgissa Euroopan parlamentin sihteeristö, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään apulaispääjohtaja Christiaan Timmermans ja oikeudelliset neuvonantajat David Gilmour ja José Luis Iglesias Buhigues, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellisen osaston pääjohtaja Jean-Claude Piris ja saman osaston virkamies Michael Bishop, prosessiosoite

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin oikeudellisen osaston johtaja Bruno Eynard, 100 boulevard Konrad Adenauer,

väliintulijana,

jossa vaaditaan kumoamaan maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteen VI sisällöstä ja mainitun asetuksen 5 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 29 päivänä tammikuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 207/93 tai toissijaisesti kumoamaan asetuksen kiistanalaiset osat,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaoston puheenjohtajat F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari) ja P. Jann, tuomarit G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, G. Hirsch, H. Ragnemalm ja L. Sevón,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 7.3.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esittämät lausumat,

kuultuaan julkisasiamiehen 18.5.1995 pidetyssä käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 16.4.1993 jättämällään kanteella Euroopan parlamentti on ETY:n perustamissopimuksen 173 artiklan perusteella pyytänyt kumoamaan maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteen VI sisällöstä ja mainitun asetuksen 5 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 29 päivänä tammikuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 207/93 (EYVL L 25, s. 5, jäljempänä kiistanalainen asetus) tai toissijaisesti parlamentti on pyytänyt kumoamaan asetuksen kiistanalaiset osat.

2 Perustamissopimuksen 43 artiklan perusteella maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 (EYVL L 198, s. 1, jäljempänä perusasetus) tarkoituksena on vahvistaa tuotannolle, etiketöinnille ja tarkastukselle sääntöjä, joilla voidaan suojella luonnonmukaista viljelyä.

3 Perusasetuksen 5 artiklan 1—6 kohdassa säädetään edellytyksistä, joiden täyttyessä tuotteen etiketöinnissä ja mainonnassa saa viitata luonnonmukaiseen tuotantotapaan ja artiklan 7 kohdassa tarkennetaan, että tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jonka mukaan komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat jäsenvaltioiden edustajista koostuvan komitean lausunnon mukaiset. Edellä mainitun 5 artiklan 8 kohdan mukaan 5 artiklan tiettyjen säännösten tarkoittamista aineista ja tuotteista laaditaan liitteeseen VI rajoittavat luettelot samaa menettelyä noudattaen. Lopuksi 9 kohdassa säädetään, että komissio tarkastelee ennen 1.7.1993 uudelleen tämän artiklan säännöksiä ja tekee tarvittaessa aiheelliset ehdotukset niiden muuttamiseksi.

4 Komission antamassa kiistanalaisessa asetuksessa vahvistetaan liitteeseen VI neuvoston antaman perusasetuksen 5 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja aineita koskevat rajoittavat luettelot.

5 Näin laaditun liitteen A osan 4 kohdan i) alakohdassa tarkoitetaan tavanomaisesti elintarvikkeiden jalostuksessa käytettyjä mikro-organismipohjaisia valmisteita, lukuun ottamatta geneettisesti muunnettujen organismien (jäljempänä GMO) tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY (EYVL L 117, s. 15) 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja geneettisesti muunnettuja mikro-organismeja (jäljempänä GMMO). Samoin liitteen B osan i alakohdassa tarkoitetaan elintarvikkeiden jalostuksessa tavanomaisesti teknologisina apuaineina käytettyjä mikro-organismipohjaisia ja entsymaattisia valmisteita, lukuun ottamatta direktiivissä 90/220/ETY tarkoitettuja GMMO:ja. Nämä GMMO:t, jos ne on otettu luetteloon perusasetuksen 14 artiklassa säädettyä päätöksentekomenettelyä noudattaen, mainitaan kuitenkin sekä A osan 4 kohdan ii alakohdassa että B osan ii alakohdassa.

6 Kiistanalaisen asetuksen 2 artiklassa säädetään, että liitteessä VI oleviin tiettyihin osiin ei voida tehdä muutoksia, elleivät eräät vähimmäisedellytykset täyty. Osassa B tarkoitettuihin teknologisiin apuaineisiin voidaan ottaa ainoastaan aineet, jotka hyväksytään yleisesti elintarvikkeiden jalostuksessa ja joiden osalta on osoitettu, että on mahdotonta tuottaa elintarvikkeita ilman tällaisia aineita.

7 Vedoten siihen, että sen oikeuksia on loukattu, parlamentti katsoo, että GMMO:ja ei ole otettu pätevällä tavalla perusasetuksen liitteeseen VI ja esittää kannetta tukeakseen kolme perustetta; parlamentin mukaan komissiolta puuttuu toimivalta muuttaa perusasetusta, komissio on väärinkäyttänyt harkintavaltaa ja lopuksi kiistanalaiset säännökset ovat puutteellisesti perusteltuja.

8 Kanteen tutkittavaksi ottamista epäilevä komissio katsoo, että parlamentin esittämät perusteet on hylättävä.

9 Neuvosto esiintyy väliintulijana tukeakseen komission vaatimuksia. Parlamentti katsoo, että neuvoston väliintulo on jätettävä tutkimatta ja että se on perusteeton.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

10 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (ks. erityisesti asia C-187/93, parlamentti v. neuvosto, tuomio 28.6.1994, Kok. 1994, s. I-2857, 14 kohta) parlamentti voi nostaa yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen, jossa pyydetään kumoamaan neuvoston tai komission säädös edellyttäen, että kanteella pyritään vain suojaamaan parlamentin oikeuksia ja että kanne perustuu vain parlamentin oikeuksien rikkomiseen. Näiden edellytysten täyttämiseksi riittää, että parlamentti osoittaa asiaankuuluvalla tavalla suojeltavana olevan oikeutensa tavoitteen ja tämän oikeuden väitetyn rikkomisen (ks. asia C-316/91, parlamentti v. neuvosto, tuomio 2.3.1994, Kok. 1994, s. I-625, 13 kohta).

11 Näitä kriteerejä sovellettaessa kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin, kuin se perustuu perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomiseen. Väittäessään, että kiistanalaiset säädökset ovat riittämättömästi perusteltuja tämän artiklan määräysten kannalta, parlamentti ei ole osoittanut asiaankuuluvalla tavalla, millä tavalla tällainen oletettu rikkomus loukkaisi sen omia oikeuksia.

12 Sen sijaan oikeus tulla kuulluksi perustamissopimuksen määräysten nojalla on parlamentin oikeus (ks. em. asiassa parlamentti v. neuvosto 2.3.1994 annettu tuomio, 16 kohta). Parlamentin mukaan kiistanalaisessa asetuksessa, siltä osin kuin siinä säädetään GMMO:ien käytön sallimisesta maataloustuotteiden luonnonmukaisessa tuotannossa, suljetaan parlamentti pois siitä päätöksentekomenettelystä, jossa asiaa koskevat päätökset säännönmukaisesti tehtäisiin. Parlamentin mukaan asia kuuluu perustamissopimuksen 43 artiklaan perustuvan neuvoston perusasetuksen alaan; sanotussa perustamissopimuksen artiklassa määrätään, että parlamenttia on kuultava.

13 Siltä osin kuin kanteessa arvostellaan sitä, että hyväksyessään kiistanalaisen asetuksen komissio on ylittänyt sille perusasetuksessa annetut toimivaltuudet, kanteessa pyritään osoittamaan parlamentin oikeuksien tulleen rikotuksi, koska komissiolla ei ole ollut toimivaltuuksia muuttaa perusasetusta, tai koska komissio on käyttänyt harkintavaltaansa väärin.

Neuvoston väliintulon tutkittavaksi ottaminen

14 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan viimeisen kohdan mukaan väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkun asianosaisen vaatimuksia tukevia vaatimuksia (ks. asia C-155/91, komissio v. neuvosto, tuomio 17.3.1993, Kok. 1993, s. I-939, 24 kohta).

15 Pyytäessään komission harkintavallan väärinkäyttöä koskevan väitteen hylkäämistä neuvosto esiintyy väliintulijana tukeakseen komission esittämää kanteen hylkäämistä koskevaa vaatimusta ja vetoaa perusteeseen, joka ei poikkea paljon komission esittämästä perusteesta. Se, että neuvosto käsittelee vain osaa kanteessa esitetyistä perusteluista, ei aiheuta neuvoston väliintulon tutkimatta jättämistä.

Pääasia

Toimivallan puuttuminen

16 Parlamentti väittää, että kiistanalainen asetus, laajentaessaan luonnonmukaisesti tuotettujen elintarviketuotteiden piirin käsittämään GMMO:ja sisältävät tuotteet, vaarantaa perusasetuksessa vahvistetut tavoitteet, jotka koskevat kuluttajien odotuksia, rehellisen kilpailun edellytyksiä, luonnonmukaisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta sekä maataloustuotannon ja ympäristönsuojelun välistä tasapainoa. Parlamentin mukaan komissio on näin ylittänyt perusasetuksessa sille myönnetyt toimivaltuudet ja muuttanut perusasetusta ottamatta huomioon ETY:n perustamissopimuksen 43 artiklassa määrättyä päätöksentekomenettelyä, jonka mukaan neuvosto antaa asetuksia ja direktiivejä sekä tekee päätöksiä parlamentin kuulemisen jälkeen.

17 Komissio esittää, että kiistanalaisilla säännöksillä, joissa määrätään mahdollisuudesta lisätä tulevaisuudessa GMMO:t tietyillä edellytyksillä perusasetuksen liitteessä VI oleviin aineluetteloihin, pyritään pelkästään varautumaan tulevaan tilanteeseen, eikä niillä loukata kuluttajien nykyisiä etuja eikä muita parlamentin

uhanalaisiksi katsomia tavoitteita. Huomauttaen nimenomaisesti, että perusasetuksessa ei kielletä, toisin kuin parlamentin esittämässä muutosehdotuksessa, GMO:ien tai GMMO:ien käyttöä luonnonmukaisessa maataloudessa eikä siinä ole suljettu näitä aineita pois ainesosina tai teknologisina apuaineina käytettävien aineiden luettelosta, komissio katsoo perusasetuksen antaneen sille täydet valtuudet ryhtyä niihin toimenpiteisiin, joihin se on ryhtynyt.

18 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan (ks. erityisesti asia 46/86, Romkes, tuomio 16.6.1987, Kok. 1987, s. 2671, 16 kohta ja asia C-417/93, parlamentti v. komissio, tuomio 10.5.1995, Kok. 1995, s. I-1185, 30 kohta) ei voida vaatia, että neuvosto vahvistaa kaikki yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien asetusten yksityiskohdat perustamissopimuksen 43 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen. Artiklan säännösten kannalta on riittävää, että säädettävänä olevan asian oleellisista seikoista päätetään artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen ja että perusasetuksen täytäntöönpanomääräykset voidaan antaa toisenlaista menettelyä noudattaen, kuten perusasetuksen 5 artiklan 7 ja 8 kohdassa säädetään. Täytäntöönpanoasetuksessa, kuten parlamenttia kuulematta annetussa kiistanalaisessa asetuksessa, on kuitenkin otettava huomioon parlamentin kuulemisen jälkeen annetussa perusasetuksessa vahvistetut asian oleelliset seikat.

19 Tässä tapauksessa perusasetuksen tavoitteena on, kuten sen viidennessä perustelukappaleessa todetaan, määritellä luonnonmukaisen maanviljelyn suojelemiseksi yhteisön säännöt tuotannolle, etiketöinnille ja tarkastukselle. Sääntöjen on taattava tuottajien välisen rehellisen kilpailun edellytykset, estettävä tuntemattomaksi jääminen luonnonmukaisten tuotteiden markkinoilla ja parannettava näiden tuotteiden luotettavuutta kuluttajien kannalta.

20 Elintarvikkeeksi tarkoitettujen tuotteiden etiketöinnin ja mainonnan osalta perusasetuksen 5 artiklan 3 kohdassa määritellään edellytykset, joiden täyttyessä tuotteen myynnissä voidaan viitata luonnonmukaiseen tuotantotapaan. Viittaus on periaatteessa mahdollista vain, jos näiden tuotteiden kaikki maataloudesta peräisin olevat ainesosat ovat 6 ja 7 artiklassa esitettyjen tuotantomääräysten mukaisia, jos

tuotteissa on muina kuin maataloudesta peräisin olevina ainesosina ainoastaan liitteessä VI lueteltuja aineita, jos tuotteet valmistuksen aikana eivät ole olleet alttiina ionisoivalle säteilylle tai aineille, joita ei ole lueteltu liitteessä VI, tai jos tuotteen on valmistanut toimija, jota koskevat 8 ja 9 artiklassa säädetyt tarkastustoimenpiteet.

21 Perusasetuksen liitteessä VI olevat rajoittavat aineluettelot laaditaan 5 artiklan 8 kohdan perusteella 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen; menettelyssä komissio voi päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltioiden edustajista koostuvan komitean lausunnon mukaisesti. Komissio on näin menetellen antanut kiistanalaisen asetuksen, jossa GMMO:ia mainitaan tämän tuomion 5 kohdassa esitetyin termein.

22 Päinvastoin kuin parlamentti väittää, kiistanalaiset säännökset eivät ylitä parlamenttia kuultua annetussa perusasetuksessa määriteltyjen periaatteiden täytäntöönpanotoimille asettamia rajoja.

23 Liitteen VI A osan 4 kohdan i alakohdassa, samoin kuin saman liitteen B osan i alakohdassa GMMO:t suljetaan nimenomaisesti pois tavanomaisesti elintarvikkeiden jalostuksessa käytettyjen mikro-organismipohjaisten valmisteiden joukosta. Ne mainitaan näiden osien ii alakohdassa vain siltä osin, kuin ne on otettu luetteloon perusasetuksen 14 artiklassa säädettyä päätöksentekomenettelyä noudattaen. Niinpä ainoatakaan GMMO:ia ei nimenomaisesti mainita perusasetuksen liitteen VI rajoittavissa aineluetteloissa ja mainitsemisen edellytys olisi, että näiden luettelojen laatimiseksi määrättyä menettelyä ja kiistanalaisen asetuksen 2 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä luetteloiden muuttamiseksi on noudatettu. Tällä perusteella julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 44 kohdassa katsonut, että kiistanalaisilla säännöksillä ei ole oikeudellisia vaikutuksia parlamentin vaatimuksissa esitettyihin seikkoihin.

24 Mikä onkaan näiden säännösten ulottuvuus, GMMO:ien ottamista liitteen VI rajoittaville listoille ei missään olosuhteissa voida pitää perusasetuksen vastaisena. Luonnonmukaisesti tuotetuissa tuotteissa voi itse asiassa olla muualta kuin maataloudesta peräisin olevia ainesosia ja muita ainesosia perusasetuksessa vahvistetuissa

edellä mainituissa rajoissa; perusasetuksen mukaan komission tehtävänä on vahvistaa nämä luettelot. Antaessaan perusasetuksen, ja päinvastoin kuin parlamentin esittämässä muutoksehdotuksessa ehdotettiin, neuvosto ei ole, kuten komissio huomauttaa, tarkoittanut kieltää GMO:ien ja GMMO:ien käyttöä luonnonmukaisessa maataloudessa eikä neuvosto ole sulkenut pois näitä aineita niiden aineiden joukosta, jotka voivat olla rajoittavilla listoilla.

25 Yleisiä määräyksiä, joilla valvotaan GMO:ien ja GMMO:ien käyttöä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi, ei sitä paitsi ole annettu maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden luonnonmukaista tuotantotapaa ja sen osoittamista koskevan perusasetuksen nojalla. Yleisistä määräyksistä säädetään geneettisesti muunneltujen mikro-organismien suljetusta käytöstä 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa 90/219/ETY (EYVL L 117, s. 1) ja edellä mainitussa direktiivissä 90/220/ETY. Direktiiveissä säädetään näiden tuotteiden käytölle muun muassa menettely, jossa valmistajan tai maahantuojan on ennalta ilmoitettava tuotteiden käytöstä jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja jossa näiden viranomaisten tai tietyissä olosuhteissa komission on hyväksyttävä tuotteiden käyttö.

26 Edellä esitettyjen huomautusten perusteella perusasetuksen liitteessä VI — jonka sisällön kiistanalainen asetus vahvistaa — olevalla maininnalla GMMO:ista ei ole annettu uusia, näiden aineiden käytön luonnonmukaisessa maanviljelyssä sallivia määräyksiä. Aineiden käytön ehtona on, että edellä mainituissa direktiiveissä säädettyjä menettelyjä noudatetaan ja että nämä aineet lisätään liitteen VI rajoittavaan listaan.

27 Näin ollen komission antamilla kiistanalaisilla säädöksillä ei ole muutettu sitä yhteisön lainsäädäntöä, jonka neuvosto on antanut parlamentin kuulemisen jälkeen. Sen vuoksi toimivallan puutteesta johdettu peruste on hylättävä.

Harkintavallan väärinkäyttö

28 Parlamentti väittää toissijaisesti komission käyttäneen perusasetuksen 5 artiklan 8 kohdassa sille annettua harkintavaltaa väärin. Parlamentin mukaan perusasetuk-

sesta parlamentissa käydyn keskustelun lopuksi komissio oli ilmoittanut jakavansa GMMO:ien kieltämiseen luonnonmukaisessa viljelyssä tähtäävissä muutosehdotuksissa esitetyt huolet ja vakuuttanut, että tekniset tutkimukset aloitetaan, jotta asiassa voitaisiin tehdä tarpeelliset päätökset. Komission olisi siis pitänyt käyttää perusasetuksen 5 artiklan 9 kohdassa säädettyä menettelyä, jonka mukaan komissio tekee tarvittaessa aiheelliset ehdotukset asetuksen muuttamiseksi, mikä perustamissopimuksen 43 artiklan mukaan voi tapahtua vain, jos parlamenttia on kuultu.

29 Komissio katsoo parlamentin tulkinneen komission ilmoitusta väärin. Komissio väittää, että se ei ole yrittänyt käyttää perusasetuksen 5 artiklan 8 kohdassa säädettyä valtuutusta välttyäkseen kuulemasta parlamenttia GMMO:ien käytöstä elintarviketuotannossa. Tätä kysymystä säätelevät itse asiassa muut yhteisön oikeuden säännökset ja jos GMMO:ien käyttö on sallittu näiden muiden säännösten perusteella, on vain tiedettävä, missä määrin muut seikat edellyttävät erityismääräyksiä luonnonmukaisten elintarvikkeiden alalla.

30 Neuvosto tukee komissiota väittäen, että mikä tahansa aikomusta koskeva ilmoitus ei voi sitoa komissiota oikeudellisesti eikä missään tapauksessa ennen kuin neuvosto itse on komission aloitteesta antanut säädöksen eikä ennen kuin neuvosto on antanut komissiolle täytäntöönpanovaltuudet. Komission ilmoituksella ei näin ollen ole parlamentin väittämää oikeudellista vaikutusta.

31 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä (ks. erityisesti asia C-248/89, Cargill v. komissio, tuomio 20.6.1991, Kok. 1991, s. I-2987, 26 kohta) määritellään harkintavallan väärinkäyttö tilanteeksi, jossa yhteisön toimielin antaa päätöksen ainoana tavoitteenaan muut kuin ilmoitetut päämäärät tai ainakin tavoitellen muita kuin ilmoitettuja päämääriä tai tilanteeksi, jossa yhteisön toimielin kiertää perustamissopimuksessa nimenomaisesti määrätyn menettelyn tapauksesta johtuvista erityissyistä.

32 Tavoitellun päämäärän ja ilmoitetun päämäärän samankaltaisuuden osalta on korostettava, että minkään asiassa ilmenneen seikan perusteella ei voida väittää komission tavoitelleen kiistanalaisia säännöksiä antaessaan muuta päämäärää kuin mikä on esitetty nämä säännökset sisältävän asetuksen perustelukappaleissa. Erityisesti asetuksessa oleva maininta GMMO:ista ei ole mitenkään vastakkainen kuudennessa perustelukappaleessa määritellylle tavoitteelle, jonka mukaan on tutkittava yksityiskohtaisesti, sen jälkeen kun GMMO:sta saatujen tuotteiden käyttö elintarvikkeissa on hyväksytty asiaankuuluvan yhteisön lainsäädännön mukaisesti, voidaanko näitä tuotteita käyttää elintarvikkeissa, joiden etiketissä ilmoitetaan luonnonmukainen tuotantotapa.

33 Parlamentilla ei ole perusteita väittää määrätyn erityismenettelyn kiertämisen osalta, että komission olisi pitänyt turvautua perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa määrättyyn menettelyyn. Kuten tämän tuomion 27 kohdassa on todettu, komission antamilla kiistanalaisilla säännöksillä ei muuteta sitä yhteisön lainsäädäntöä, jonka neuvosto on parlamenttia kuultuaan antanut.

34 Näin ollen harkintavallan väärinkäyttöä koskeva peruste on hylättävä.

35 Edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

36 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska parlamentti on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan mukaisesi neuvosto väliintulijana vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Euroopan parlamentti velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Rodríguez Iglesias Schockweiler Kapteyn

Jann Mancini Kakouris

Moitinho de Almeida Murray Hirsch

Ragnemalm Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä heinäkuuta 1995.

Kirjaaja Presidentti

R. Grass G. C. Rodríguez Iglesias